

MALI ALPINISTIČKI KLUB MAK

BUL. JOSIPA BROZA TITA 2.

WWW.MONTENEGROCLIMBING.NET

PIB: 11071848

BR.Ž.RAČUNA: 520-00000000-1459149

IZVJEŠTAJ

Naziv akcije: Takmičenje u sportskom penjanju	
(zaokružiti trenutno zvanje)	(ime i prezime)
Tečajac, Alp. pripravnik, Alpinista, Alp. Instruktor: Danilo Pot	
Putovanje izvršeno u cilju:	
Izvođenja alpinističkih uspona u sklopu redovnih trenažnih aktivnosti	
Izvođenja alpinističkih uspona na akcijama školovanja kadrova - tečajevima	
Izvođenja alpinističkih uspona na saveznom i republičkim taborima	
Izvođenja alpinističkih uspona na ekspedicijama van Evropskog kontinenta	
Izviđanja i pripreme terena za akciju - ekspediciju	
Poslova organizacije budućih akcija i saradnje sa ostalim klubovima (sastanci komisija i sl.)	
Učešće na internacionalnom takmičenju	
Datum polaska: 28.09.2024	Datum povratka: 29.09.2024.
Mesto putovanja – izvođenja akcije: Drač, Albanija	
Putovanje izvedeno na relaciji: Podgorica – Drač – Podgorica	
Učesnici: Jelena Radunović, Hakile Resulbegović, Katarina Đelović, Michael Reithinger, Ilija Gračanin, Dušan Kavaja, Vladimir Koprivica, Ren L, Pavle Perović, Nemanja Radoman	
Ispenjani smerovi: 6b+	
Abstrakt: Učešće na internacionalnom takmičenju u Draču, Albanija	

Takmičenja su mi oduvijek bila interesantna i neka vrsta snova, ali to mi nije padalo napamet s obzirom na moju vještinu penjanja. Međutim, kad je Danilo Pot poslao poruku o kojem ću da pričam niže, a Michael prozvao nas nekolicinu 17. septembra da idemo u Albaniju, u Drač, na prvo internacionalno takmičenje u sportkom penjanju, struja je prozujala i jasno mi je bilo da se to mora ostvariti.

Takmičenje je organizovao Albanski planinarski savez 29. septembra 2024.

Odmah smo se odazvali, i tako je nas devetoro bilo prijavljeno: Pavle, Jelena, Nemanja, Ilija, Michael, Dušan, Ren, Hakile, Vlado i ja.

Pošto smo sa dva vozila išli, jedno ujutru, jedno popodne, tek uveče smo se našli u hotel u Draču koji su nam obezbijedili organizatori takmičenja.

Hotel je bio sasvim pristojan i ljudi su veoma gostoljubivi. Veče je završilo sa jednim pivom i lijepim snom.

Ujutru, nakon doručka, smo krenuli put lokacije gdje se takmičenje održavalo, Eco Park Durres. Fenomenalna stijena, izgrađena od strane Walltopia-e, dostiže maksimalnu visinu od 28 metara i nudi raznovrsne smjerove. Bili smo oduševljeni.

Stigli smo oko 10:00h tamo.

Nakon ceremonije otvaranja, i dječijeg performansa, krenulo je takmičenje za djecu u dvije kategorije, do 14 godina, i do 16 godina.

Prozvani smo i mi, tzv. Seniori. Smjer koji je bio namijenjen za nas je bio 6b+, visine 28m, i žute boje. Objasnili su pravila takmičenja, i mi smo pomno slušali šta nam govore, iako je sve bilo na albanskom jeziku.

Nakon toga routesetter, Elion, nam je na engleskom objasnio pravila. Naime, ko popne visočije smjer je u prednosti, a ako više ljudi popne isto, računa se ko je prije popeo. Maksimalno vrijeme penjanja je 5 min.

E da, zaboravim, u pitanju je top rope penjanje. Rekla bih da je ovo bio mix penjanja na vođenje i na brzinu.

Nakon sto se završilo takmičenje za klince, krenulo je takmičenje za seniore, muška kategorija, otprilike 20-25 momaka.

Prvo su ih prozvali sve, i definitivno smo bili najglasniji pri svakoj prozivci imena naših članova. Da ponovim, to su bili: Micahel, Ilija, Nemanja, Pavle, Vlado, Dušan i Ren.

I onda je počelo... Ulanje je krenulo, prvi od naših je bio Michael. Prije njega je bio čovjek njegovih godina koji je popeo smjer do kraja i znali smo da Michael mora da odradi isto, ali za manje vremena.

Svako penjanje smo štopali, adrenalin je rastao. Michael je krenuo da penje, a nama glasovi da bruje. Ajde, možeš, doktore, majstore, dobar si, diži noge, bravo. Michael je popeo za 02:05min.

Nakon toga su Pavle i Dušan jedan za drugim krenuli, koje smo isto tako jako bodrili, i popeli su skoro do kraja, ali ruke su izdale i morali su da puste хватove.

Nemanja je držao odličan tempo, veoma brzo je peo, ali je pred sami kraj umor odradio svoje.

Ren i Vlado su popeli smjer ali za nijansu sporiji od Michaela i Ilije.

Ilija je krenuo, brzo je isao kao gušter, i znali smo da osvaja neko mjesto. Popeo je smjer za 1:55min, i bio na drugom mjestu. Nakon njega je momak iz Tirane popeo smjer mnogo brže od svih muškaraca i zauzeo prvo mjesto, pa je Ilija završio sa trećim mjestom.

Tada su prozvali nas žene, i bilo nas je otprilike 15. Od naših članica takmičile smo se Hakile, Jelena i ja.

Prva je bila Ana, cura iz Srbije, koja je odmah popela smjer i postavila vrijeme od 2:18min. Druga sam bila ja, i popela sam smjer za 2:08min.

Hakile i Jelena nisu ovaj put do kraja popele smjer, iako su dale sve od sebe.

Da sumiram, ženska kategorija prvo mjesto, muška kategorija treće mjesto, dobili medalje, izgubili glasove od navijanja, ali definitivno prelijepo iskustvo i mislim da nas je ohrabrilu da do kraja 2024. idemo opet negdje!

Katarina Đelović

